

første Søgnedage i Ugen fra Kl. 8, saa at de ikke maa være aabne fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen. Dette Forbud gælder tillige Foreninger, der, selv om Næringsadkomst ikke er nødvendig til Udøvelse af deres Virksomhed, dog holde Udleveringssted aabent for deres Medlemmer. Efter Anmodning fra de samvirkende Sogne- raadsforeninger er det bestemt, at i Landkommuner kan Kommunalbestyrelsen ved en af Amtsraadet godkendt Vedtægt tillade, at Lukningen indenfor en nærmere begrænset Del af Aaret først skal finde Sted Kl. 9 Aften, og der tænkes jo særlig paa Høstens Tid. Der er enkelte Undtagelser, idet Bestemmelserne ikke komme til Anvendelse paa Apoteker, Udsalg af Brød, Mælk og Kager eller af Aviser, Bøger eller Tidsskrifter fra Kiosker, Jernbanestationer eller lignende Steder.

I § 2 vil man finde en Række Dage, der ere undtagne, nemlig Dagene forud for de større Højtider, Dyrskuedage, Markedsdage o. s. v.

§ 3 omhandler en Vedtægt angaaende Siddepladser. Det er her foreslaaet, at en Kommunalbestyrelse ved en af Indenrigsministeren godkendt Vedtægt kan bestemme, at Butikker og Udleveringssteder samt Apoteker i den paagældende Kommune skulle være forsynede med Siddepladser til Brug for Personalet. Det er en Forudsætning, at en Bestemmelse af den Art ikkun vil finde Anvendelse indenfor større Butikker og Udleveringssteder og i større Byer, jeg tror ellers, den vilde kunne faa en noget for indgribende Natur. Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Endvidere skal jeg her fremsætte Forslag til Lov om Statstilskud til en hele Landet omfattende Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i Aarhus i Aaret 1909. Der indkom i Januar Maaned i Aar et Andragende til Indenrigsministeriet fra en Kredse af Beboere i Aarhus om at faa Statstilskud til en saadan Udstilling, og senere er dette Andragende blevet støttet ved Henvendelser fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og de samvirkende danske Landboforeninger samt 128 jyske Haandværker- og Industriforeninger. Den fornødne Garantikapital er tegnet, og Aarhus Kommune har tilsikret et Bidrag paa 150,000 Kr. Da jeg mener, at det vilde være heldigt, at en saadan Udstilling holdes og holdes paa et saa centralt beliggende Sted for hele Landet som muligt, skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Endelig er der Lovforslaget om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m. Dette Lovforslag fremsættes delvis af finansielle Grunde. De Lønningslove, som ville fremkomme vedrørende Postvæsenet dels i Dag og dels i den nærmeste Fremtid ved et af mig forelagt Lovforslag om Lønforbedring for Landpostbudene, ville i alt andrage en Merudgift for Postvæsenet af 1,100,000 Kr., deraf omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Landpostbudenes Vedkommende. Postvæsenets Overskud er nu omtrent 1 Mill. Kr., idet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. medgaar til dets Administration og Revision samt til Pensioner. Uden ny Indtægter vil de ny Lønningsloves Vedtagelse bevirke, at Postvæsenets nuværende Overskud forvandles til Underskud, og det vilde man neppe fra nogen Side finde rimeligt.

De væsentligste finansielle Ændringer, der ere foreslaaede, ere følgende: Taksten for et Pengebrev med angiven Værdi af indtil 200 Kr. er nu 20 Øre, medens Taksten for anbefalede Breve og Postanvisninger paa Beløb fra 100 til 200 Kr. er 25 Øre. Det foreslaas nu, at Taksten sættes til 25 Øre for et Pengebrev med angiven Værdi af indtil 1,000 Kr. Det antages at ville indbringe en Merindtægt for Statskassen af 65,000 Kr.

For Pakker af Vægt indtil 10 Pund foreslaas fremtidig to Sats i Stedet for nu tre. Der foreslaas for Pakker af Vægt indtil 5 Pund 20 Øre, for Pakker fra 5 til 10 Pund 30 Øre. Pakkebesørgelsen bliver dog fremtidig ved at være billig her i Landet. I andre Lande opkræves der saaledes et særligt Gebyr for Udbringelse, hvilket ikke er Tilfældet her. Merindtægten kan antages at blive omtrent 80,000 Kr. aarlig.

Endvidere foreslaas det, at Frimærkerabatten nedsættes fra 4 pCt. til 2 pCt. I de fleste andre Lande har man slet ingen Frimærkerabat, i enkelte Lande har man en Rabat, og den højeste Rabat, man har, er 2 pCt., som det her foreslaas. Helt at stryge Rabatten vil jeg ikke finde hensigtsmæssigt, det er nemlig heldigt at have denne Rabat, fordi det bevirker, at der bliver saa mange Udsalgssteder som muligt, hvad der i høj Grad tjener til Publikums Bekvemmelighed. Jeg tror, at den Foranstaltning, som her foreslaas, vil under Hensyn til de betydelige Merudgifter være rimelig. Merindtægten bliver 265,000 Kr. Det er dernæst foreslaaet, at de i Postvæsenet ansatte, der nu have Indtægter ved Rabatten, skulle have et personligt Til-